

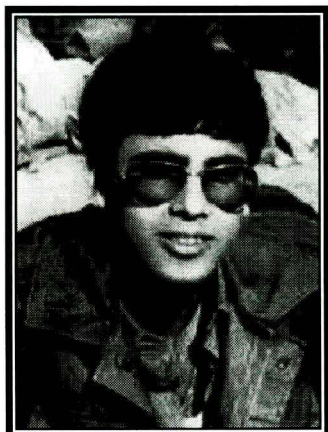

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי דוד בוזגלו ז"ל

בן רחל ואליהו-אליאס

נולד בירושלים

בתאריך ז' באלול תשט"ז, 14/8/1956

התגייס בינואר 1975

שרת בחטיבת הנח"ל

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ט"ו בטבת תשל"ו, 19/12/1975

נקבר בבית העלמין הצבאי בדימונה

אזור: ד חלקה: 4 שורה: 5 קבר: 12

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן אליהו-אליס ורחל. נולד ביום ז' באלול תשט"ז (14.8.1956) בירושלים. למד בבית-הספר היסודי 'קשטי' שבירושלים, המשיך וסיים את לימודיו בבית-הספר 'מעלה' שבירושלים. דוד קיבל חינוך דתי בבית ובבית-הספר. משהתבגר ניתק עצמו מן החינוך הדתי, והשלים את לימודיו בבית-הספר האקסטרני 'מסד' ועמד בהצלחה בבחינות-הבגרות. בעת לימודיו בבית-הספר התיכון עבר דוד את אימוני הגדנ"ע. הוא אהב ספורט והצטרף למועדון קליעה, השתתף בתחרויות במועדון וזכה באות הקלע בשנת 1972. בזמנו הפנוי הרבה להתאמן בקליעה למטרה ברובה-אוויר. דוד למד קראטה בבית-הילד בירושלים והשתתף בקביעות באימונים. הוא אף למד לגלוש על המים ולעתים מזומנות עסק בסקי-מים ובנהיגה בסירות-מירוץ. התעניין בתחומים נוספים בספורט והרבה לשחות ולשחק כדורגל וכדורסל. דוד היה מקובל ופעיל בחברה וחביב על כולם. במסגרת מחנה-נופש עם חבריו לכיתה נבחר להיות ראש-העיר הצעיר בכפר-ויתקין והיה מדריך בימי-הפגרה בקייטנות נוער.

דוד היה בעל מזג נוח, גילה פתיחות אל אנשים וידע להושיט לזולתו יד לעזרה בעת משבר, תכונה שבאה לגילוי הולם בעת שירותו בצה"ל. דוד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היה עלם תמיר, נעים-הליכות וטוב-לב. הצטיין בחוש-הומור בריא וביכולת לחקות קולם של אנשים. אחרי שחרורו מצה"ל התכוון לטייל בעולם, להכיר תרבויות ומנהגים חדשים ולהעשיר את ידיעותיו ואת ניסיון-החיים שלו.

דוד גויס לצה"ל בינואר 1975 והתנדב לשרת בנח"ל. הוא הצטרף לגרעין בקיבוץ זיקים. לאחר הטירונות ולאחר גמר משך השלי"ת, נשלח לקורס מ"כים. על-אף האימונים הקשים הצליח דוד לשמור על מורל גבוה ביחידתו ועזר הרבה לחבריו המתקשים באימונים.

ביום ט"ו בטבת תשל"ו (19.12.1975) נפל דוד בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ושתים אחיות.

אמו של דוד כותבת עליו: "דוד היה בחור נפלא, עם הרבה הומור, לב חם, אוהב ומבין. בבית אף פעם לא התאונן, תמיד ידע להסתדר עם מה שיש לו, לנו, רחש תמיד כבוד. כשהזדקקנו לעזרה כל-שהיא, תמיד היה במקום מוכן לעזור. שלו כמו יתר הבחורים בגילו דוד לא נהג לבקש מאתנו כספים לבילויים או לכל דבר אחר; להפך, תמיד דחה אותנו בטענה שיש לו. גם את לימודיו בימסד' הוא מימן בעצמו, בבקרים למד ובערבים עבד פה- ושם. את הבעיות שלו השתדל תמיד לפתור בעצמו, ואילו בחוויות שלו נהג לשתף את כולם. היה בחור בעל נפש ישרה וענוה, שידע לעזור ולשמח אחרים. כולם אהבו ונהנו להיות בחברתו ולשמוע את צחוקו המתגלגל".

הוריו תרמו ספר-תורה לזכרו בבית-הכנסת של העדה המרוקאית שבשכונת קטמון בירושלים.

חביבה הנריקסון
101/18, רמות 02
ירושלים 25 977
טל. 886249

7.6.84

לכבוד
יד לבנים
רח' שאלתיאל
ליד בית החייל החדש
ירושלים

א.ג.נ.,

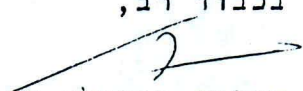
הנדון: דוד בוזגלו - תיק מס' 106/90/097

בדפי המידע האחרונים שקיבלנו בקשתם חומר לתיקיה.

ע"כ מצ"ל שיר שנכתב ע"י אחותו של דוד, דן אינפורמציה כללי ומספר
שורות שנכתבו ע"י דני ועקנין ושפורסמו בעתון שהוצא ע"י חברי גרעין
"נשנה" מקיבוץ זיקים.

תודה עבור דפי האינפורמציה ששלחתם לנו.

בכבוד רב,

חביבה בוזגלו הנריקסון

דוד בוזגלו ז"ל

נפל

ט"ו בטבת תשל"ו

19 בדצמבר 1975

ישנה אימרה האומרת "אחרי מות קדושים אמור" והרעיון שבאימרה זו הוא כי נהוג להלל ולשבח אנשים ויק אחרי מותם. במספר שורות אלה רוצה אני לומר מספר מילים על דוד בוזגלו (בוזי) ז"ל, חבר יקר שנקטל בדמי ימיו בתאונת דרכים קטלנית חודש ימים אחרי תחילת הקורס.

מעטים האנשים בין חברי הפלוגה שזכו להכיר את בוזי בחייו, בחור שחייך תמיד, טוב לב היה נסוך על פניו, אדם שידע לעודד את חבריו בזמנים קשים של מאמץ, אולם אין בכוונתי במילים אלה לשפוך אור על דמותו, על מנת לא לגרוע ממנה חלילה. דברים מסוג זה אינם צריכים להכתב על הניר כי בטוחני שבלב כל אחד מאיתנו, מחבריו בקורס זכורה וחרוטה דמותו הנערצת של דוד ז"ל. בכוונת מילים אלה להנציח בלבד את דוד ז"ל כי חובה עלינו לזכור ולא לשכוח חברים מסוגו ובנים נאמנים למדינה.

רני ועקנין

בוזגלו דוד

בן אליהו (אליס) ורחל; נולד ב-3 סיון תש"ז (14.8.1956)
בירושלים ולמד בבית הספר היסודי "קשת" בירושלים. אחרי כן סיים לימודיו
בבית הספר "מעלה" בירושלים.

מילדותו זכה דוד לחינוך דתי בבית ובבית הספר. בכבודותו התנתק מן
החינוך הדתי שלא היה לרוחו, השלים לימודיו בבית הספר האקסטרני "מסד"
ועמד בהצלחה בבחינות הבגרות. בעת לימודיו בבית הספר החיכוך עבר דוד
את אימוני הגדנ"ע. הוא אהב ספורט והצטרף למועדון קליעה. הוא השתתף
בחברויות במועדון וזכה באות הקלע בשנת 1972. בזמנו הפנוי הרבה להתאמן
בקליעה למטרה ברובה אוויר. דוד למד קאראטה בבית הילד בירושלים והשתתף
בקביעות באימונים. הוא אף למד גלגוש על המים ולעתים מזומנות עסק בסקי
מים ובנהיגה בסירות מרוץ. הוא החעניין בתחומים נוספים כספורט והרכה
לשחות ולשחק כדורגל וכדורסל. דוד היה מקובל ופעיל בחב"ה, וחביב על כולם.
במסגרת מחנה גופש עם חבריו לכיתה נבחר להיות ראש העיר הצעיר בכפר ויתקין.
הוא היה בעל מזג נוח ופתיחות לאנשים וידע להושיט יד לעזרה בעת משבר,
תכונה שבאה לידי ביטוי חולם בעת שרותו כצח"ל. דוד היה עלם תמיר, נעים
הליכות ומלא טוב לב, הוא הצטיין בחוש הומור בריא וביכולת לחקות קולם
של אנשים ומצבים מיוחדים במינם. בכבודותו היה דוד מדריך בימי הפגרה
בקייטנות נוער. אחרי שחרורו מצח"ל התכוון לטייל בעולם, להכיר חרבויות
ומנהגים חדשים ולהעשיר את ידיעותיו ואח נסיון החיים שלו.

דוד גויס לצח"ל בחודש ינואר בשנת 1975 והתנדב לשרת בחיל הנח"ל.
הוא הצטרף לגרעין "נשנה" בקיבוץ זיקים. לאחר הסירונוח ולאחר גמר תקופת
השל"ח נשלח לקורס מכי"ס. למרות האימונים הקשים הצליח דוד לשמור על
מוראל גבוה ביחידתו ועזר הרבה לחבריו המתקשים באימונים.

ב-ט"ו בטבת תשל"ו (19.12.1975) נפל דוד בעת מילוי תפקידו והובא
למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחד הרצל בירושלים. הוא השאיר אחריו
הורים ושתי אחיות.

הוריו תרמו ספר תורה לזכרו בבית הכנסת של העדה המרוקאית בשכונת
קטמון בירושלים.

אישור

אני מאשר/ת דעה את נוסח הביוגרפיה
לפניו/ת בט"ו בטבת תשל"ו כרך ת"ל
חתימה: _____
הקרבה לנופל: _____

ג

המציאות מכה בנו (בני אנוש) קשות
לו אך, יצרתנו ללא רגשות,
אולי מר המוות יתקבל בקלות,
ללא רגשות, אף ללא התיחסות.
אך איך כך פני הדברים,
עת ידפוק המוות בדלתות דיירים,
יש מי שישים קץ לחייו,
יש מי שהסבל יגנוז עלומיו,
יש מי שהבכי הכהה עיניו,
ופלוגי יפנה עורף לאלוהיו,
חסר אמונה תפגוש בבית התפילות,
ואלמוני יעשה ביתו בבית הקברות.
מר המוות ישימנו בפרשת דרכים
עזובים, נואשים, תועים וכואבים.
אף אני בכאב תפילתי נשאתי
למענה כל שהוא יחלתי,
לשאלותי ומשאלותי לענות לא הפצת
ושאריח אמונתי בך נפצת.

א

שמך הטוב יחרת לעולמים
בין דפי שירה שלנצה קיימים.
מחומר מיוחד ונדיר קורצת,
באופי מסוים ומגנטי נחנת.
עלם תמיר מלא חוש הומור,
עם חיוך מיוחד שזרה טביבו אור
תוכניות רבות לעתיד רקמת,
מה קרה? למה אותם נטשתי?
למה למר המוות נכנעת?!
הרי את החיים כל כך אהבת.
מה פשעך כי עליך התרעם,
המוות הארור שבך התמקם.
טרמפ אל המוות לך הכיין,
בצומת ברקאי לך המתין.
כלום ידע, כי אהבת החיים בך חזקה מכל?
עד כי חשש שלמשימתו תשים מכשול?
ובעודך רדום בטרמפ שלו ורגוע,
אותך נטל ללא התנגדות, לעולם בלתי ידוע.

ב

אל האלוהים, תחינתי ותפילתי נשאתי,
שאך יאמר, כי לסיוט לילה ארוך נקלעתי,
ועם נץ החמה אפקח עיני,
וסיוט ארור זה יהיה מאחורי.
שוב ישמע צחוקך המתגלגל,
אמא שוב אותך תוכל להלל,
אבא ישדלך לבוא לבית התפילות,
אתה ואחותינו תרקמו שוב תחבולות,
ובשבילנו אחי היקר, כמו אתמול כך מחר
תהא שוב, אח, דוד, וגיס יקר.